

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

HLAVNĚ TO ZDRAVÍČKO!

Koncem srpna jsme si připomněli umučení sv. Jana Křtitele. To se odehrálo během oslavy narozenin krále Heroda. Je zajímavé, že tento den slavily nebo slaví narozeniny i jiné významné osobnosti. Například Michael Jackson, arcibiskup Jan Graubner, opat trapistického kláštera Sept Fons Patrick Olive nebo duchovní správce na Lhotce pater Jiří Korda. Ale teď vážně, díky vám všem, kteří jste mi ke čtyřicetinám blahopřáli, veliké díky za mnohá přátelství i veškerou spolupráci ve farnosti. Musím se ale přiznat, že mám letos ještě jedno výročí, které je pro mne neméně důležité, a to dvacet let od konverze. Veliké Bohu díky! K če-

mu by mi bylo, kdybych se dožil třeba i stovky, ale víru bych neměl? Smysl života, dar hlubokých přátelství, jiný pohled na svět a mnoho dalšího člověk nalezne skrze víru v Ježíše Krista a příslušnost do rodiny církve.

Proto sobě i vám všem přeji nejen zdravíčko těla a psyché, ale hlavně zdravý a čím dál tím hlubší vztah s Pánem Ježíšem. Kéž se nebojíme dělit se o svou radost z víry a jsme vytrvalí v modlitbách za ty, kteří Pána Ježíše zatím neznají! Tak totiž bude přibývat těch, kteří kromě narození do tohoto slzavého údolí, budou slavit zrození pro Boží království.

+ P. Jiří Korda

*Foto ze Slavnosti Modrého klíče 22. 5. 2015
věnované jeho podporovatelům*

SOBOTNÍ MŠE SVATÁ

Dříve bývala na Lhotce sobotní mše svatá již od šestnácti hodin. Proto jsem používal formulář a čtení z příslušné soboty. Před pár lety jsme mši posunuli na sedmnáctou hodinu. Večerní sobotní mše svatá, pokud se někdo nemůže zúčastnit nedělní liturgie, má vždy tzv. nedělní platnost. Bez ohledu na to, jaký formulář a čtení kněz použije. Protože si ale někteří přejete, abychom i přesto

v sobotu večer používali již nedělní formulář, od září tomu tak bude. Začneme používat formulář (modlitby) z následující neděle či slavnosti, tedy většinou i Gloria, dvě čtení, Credo. Bude též probíhat sbírka.

Připomínám, že v sobotu ráno je mše svatá v Modřanech, a to od osmi hodin.

P. Jiří Korda

PARKOVÁNÍ U KOSTELA

Milí farníci, z důvodu změny značení a opakovaného nedodržování předpisů se na vás opět obracím v záležitosti parkování u kostela.

Aktuálně platná pravidla parkování v ulici před kostelem jsou tato:

- parkovat musí vozidla nově podélně, tj. souběžně s podélnou osou ulice nebo chodníku,
- smí se parkovat pouze na protilehlé straně ulice, než je kostel,
- nesmí se parkovat před vjezdy do garáží nebo na pozemky.

Pravidlo uvedené jako poslední se zdá být naprosto jasné, ale i přesto se stále porušuje. Prosím, nebojte se neukázněné řidiče sami upozornit. Nejedná se totiž pouze o farníky, ale i ná-

vštěvníky jiných zařízení v okolí, nebo ty, kteří zde parkují díky blízkosti autobusové zastávky.

Dostatečná parkovací kapacita je na opačné straně Mariánské ulice šikmo od kostela směrem na Modřany. Je tam většinou dostatek volných míst a pěšky do kostela to jsou odtud asi dvě minuty.

Velmi Vás prosíme, abyste tato pravidla respektovali a pomohli nám tak v ulici Ve Lhotce vytvářet spíše pořádek a ohleduplnost vůči sousedům.

Budeme rádi, pokud tuto zprávu předáte i dalším farníkům. Děkujeme za pochopení.

P. Jiří Korda

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Výuka náboženství bude opět každou středu od 16.30 s výjimkou prázdnin a střed prázdninám předcházejících. Začínáme 23. září. Přihlášky najdete v tiskovinách a na webu.

Příprava na první svaté přijímání bude probíhat ve stejný čas jako výuky náboženství a trvá po celý školní rok,

přihláška je stejná jako na výuku náboženství. Výuku předškoláků bude mít opět Hana Stehlíková, prvňáky pan kaplan, druhou a třetí třídu sestru Bernarda, čtvrtou a pátou paní Klingerová. Přípravu na svaté přijímání povede Terezie Křížková, speciální část přípravy pak budu mít na starosti já.

Dovolím si připomenout:

- Všechny důležité informace naleznete na přihlášce.
- Je potřeba ji odevzdat podepsanou, nestačí zaslání mailem.
- Výuka předškoláků se týká dětí čtyřletých a starších, schopných vytrvat na celé výuce bez přítomnosti rodičů.

- Během výuky není možné procházet sálem sv. Václava nebo se v něm zdržovat.

- Jménem všech vyučujících moc prosím o včasné vyzvedávání dětí.

Děti a mládež ze šestých a vyšších tříd mají opět možnost chodit do některého ze společenství. **P. Jiří Korda**

SPOLEČENSTVÍ MLÁDEŽE

Během prázdnin jsem společně s těmi, kteří se podílejí na pořádání aktivit pro mládež, řešil nový školní rok. Dohodnuté změny nechci teď podrobněji rozebírat, protože je nejdříve otestujeme v praxi. Pokud se osvědčí, jistě přispějí k udržení, a věříme, že i k dalšímu oživení života mládeže ve farnosti. Důležité je, že ten, kdo už chodí do šesté třídy ZŠ nebo výš, může navště-

vovat některé z mládežnických společenství. Stačí, když se on nebo jeho rodiče obrátí na mne nebo na koordinátora mládeže Prokopa Jirsu. Kdo již nějaké společenství navštěvuje, ať zkontaktuje svého vedoucího, nebo si hlídá termín první poprázdninové schůzky.

P. Jiří Korda

BIŘMOVÁNÍ

Prosím nejen mládežníky, kteří mají zájem o přípravu na biřmování, aby se přihlásili u mne osobně nebo na můj mail. Příprava bude ve dvou skupinách, mládežníky budu mít já, o něco dříve narozené otec Petr. Mládežnická skupina se poprvé sejde na faře v úterý 15. září v 19.15, tam dohodneme další podrobnosti. Starší zájemce po přihlášení zkontaktuje otec Petr a dohodne s nimi další.

Biřmování bude o Slavnosti Seslání Ducha svatého v neděli 15. května 2016 od 10 hodin. Svátost bude udílet otec biskup Václav Malý. S ním se biřmovanci a jejich kmotři uvidí ještě před vlastním biřmováním osobně v rámci naší společné návštěvy na arcibiskupství. Termín setkání bude upřesněn později.

P. Jiří Korda

KRÁTCE

- **Svátost křtu** přijali Kristýna Marie Birošová, Berenika Anna Blažková, Daniel Novotný, Mariana Michaela

Mária Tomečková, Jan Bartoloměj Bílek.

- **Rozloučili jsme se** s panem Jaroslavem Ferdou a s Jiřím Černým.

MEZI HIERARCHICKOU SKYLLOU A PSEUDODEMOKRATICKOU CHARYBDOU

Kněží dřívějšíka to měli v něčem snazší. Byli součástí celkového společenského i církevního hierarchického řádu, kde automaticky platilo slovo i příkaz výše postaveného. Už ze svých rodin na to byli zvyklí: „Ach ano, tatíčku! Ach ano, matinko!“ Vstoupili do kněžského semináře a poslouchali na slovo své představené. Začali působit jako novokněží ve farnostech a poslouchali faráře, věřící lid však již poslouchal i je. Získali samostatné místo a věřící je poslouchali o to víc. Rozlišovala se „církev slyšící“ a „církev učící“.

Představa, že by laici rozhodovali například o tom, jak má kněz „utvářet“ bohoslužbu, by věřícím přišla zcela nepochopitelná. Škoda, že není nepochopitelná i dnes. Úlohou kněze bylo předávat věřícím především všechno to, co svatá hierarchická matka Církev „k věření předkládá“, resp. „věřiti velí“.

Dnes je tomu jinak. Veškeré dříve samozřejmé hierarchické vazby se v naší postdemokratické společnosti zpochybnily a podlomily. Týká se to již samotných vztahů k autoritám v rodině a ve škole. Zůstaly však ještě ostrovy, jež vzhledem ke svému poslání nemohou snášet bezmeznou libovůli jednotlivců bez rozhodování nadřízených. Tak je tomu zcela zjevně například u ozbrojených sil a sborů. Soudržnost armády či policie je založena na důsledné hierarchické podřízenosti nižších složek vůči složkám vyšším, a to na všech úrovních. Není možné, aby generálové udíleli rozkazy plukovníkům, kteří by je museli bezvýhradně poslechnout, avšak pokud by pak své rozkazy vydávali sami plukovníci, pak by s nimi poručíci nebo vojíni pouze diskutovali, na jejich slovo by mnohdy nedali a generálům by si ještě navíc stěžovali, jak jsou plukovníci neochotni vyslechnout jejich názor a nerozumí di-

alogu. Plukovníci jsou přece povinni konat to, co si oni nižší odhlasovali. Generálové, vždy tak důsledně trvající na tom, aby je plukovníci v hierarchické podřízenosti poslouchali, by zároveň dbali o to, aby titíž plukovníci nadšeně zřizovali kolektivní orgány pro své nižší podřízené, a v případě sporu s plukovníky by věřili spíše stížnostem těchto orgánů nebo nespokojených jednotlivců, nežli tvrzením svých plukovníků.

Dosaďme tedy za generála biskupa, za plukovníky kněze a za ty nižší složky pak věřící; ovšem ne ledajaké, nýbrž především ty z angažovaných farníků, kteří nejlépe vědí, jak to v Církvi má být. K tomu snad není třeba nic dalšího vysvětlovat, i když každá analogie má v sobě více nepodobností než podobností. Kněží v pastoraaci se tak nacházejí v pozici bájného Odyssea, proplouvajícího mezi sirénou Skyllou, která právě v letním období přesune některé z nich do nových farností, a její kolegyní Charybdou, která si již brousí své vábné hlasivky na stížnosti, petice a problémy, jimiž bude dávat najevo, že ona je tu, aby určovala, co má dotyčný Odysseus konat. Úlohou Odysseu pak zůstává jen proplouvat za plnění Skylliných směrnic v radostném tanci podle not Charybdina zpěvu.

Jistěže nemá smysl rozdmýchávat nějaký třídní boj mezi kněžími a laiky nebo mezi knězi a biskupy. Vždyť i sám kněz může zjistit, že ono jinak osobně obtížné přeložení bylo nakonec v jeho prospěch. Avšak ti agilnější z angažovaných laiků by si měli zároveň uvědomit, že pokud oni sami budou v Církvi z těch či oněch, ať oprávněných či neoprávněných důvodů zklamáni a rozhodnou se rezignovat, neponesou žádné bezprostřední hma-

tatelné následky. Kněz je však se svojí službou zakotven v církevním organismu existenciálně, jak je to dáno již samotnou nezrušitelností kněžského svěcení, i existenčně, protože nemůže své kněžství vykonávat jiným způsobem a jinak než v Církvi. Naštěstí je však nejvyšší hlavou Církve Ten, jenž nezasedá v nejrozmanitějších kolektivních orgánech. Pokud lze vůbec říci, že někde zasedá, pak je to „po pravici Otce“.

P. Stanislav Příbyl

SLAVNOST MODRÉHO KLÍČE

Modrý klíč o. p. s. je nezisková nestátní organizace poskytující sociální služby dětem i dospělým lidem s mentálním a kombinovaným postižením.

*Sídlo Modrého klíče je v Praze 4 –
– Modřanech, Smolkova 567/2*

Pokoj a dobro

Fota ze Slavnosti Modrého klíče 2015

BLAHOPŘÁNÍ

vítali a ona v rozhovoru pro Věstník

Život ve lhotec-
ké farnosti si už ani
nedovedeme před-
stavit bez dobré
duše a pravé ruky
P. Jiřího – sestry
Bernardy Lacinové.
Přitom to právě
v září budou tři ro-
ky, co jsme ji u nás

prozradila, že si teprve zvyká na život
velkoměsta, viz č. 9/2013.

V těchto dnech sestra Bernarda
slaví 25. výročí svého zasvěcení
u sester Sv. Kříže. Srdečně jí blahopře-
jeme a děkujeme za její službu. Ať jí
Pán žehná a naplňuje radostí!

Zeptat se, jak se jí daří dnes, snad
stihneme v říjnovém Věstníku.

(jš)

UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU

Některé naše spolusestry z farnosti
úspěšně dokončily kurz Univerzity tře-
tího věku. Pokud byste se někdo chtěl
vydat v jejich stopách, uvádíme stručné
informace:

Teologická fakulta Univerzity Karlo-
vy v Praze opět vyhlašuje program ce-
loživotní vzdělávání – Univerzita třetího
věku: Základy katolického nábožen-
ství – teologie pro lai-
ky. Garantem kurzu
je doc. Ing. Mgr. Aleš
Opatrný, Th.D. Kurz
je vzhledem k pade-
sátému výročí od
skončení 2. vatikán-
ského koncilu zamě-
řen na charakteristiku
chápání významu ně-
kterých témat konci-
lových dokumentů
pro dnešní teologii
a pro dnešní život
z víry.

Program se usku-
teční v období říjen

2015 – březen 2016 v sále Pastorační-
ho střediska, Kolejní 4, Praha 6. Výuka
bude probíhat vždy o sobotách od 9.00
do 12.00 hodin podle vyhlášeného
harmonogramu, celkem 32 výukových
hodin. Úplata za účast je 500 Kč, pod-
mínkou pro přijetí je seniorský věk,
předchozí znalosti se nevyžadují.

Přednášejícími jsou vyučující Kato-

Společné foto v Karolinu

lické teologické fakulty UK.

Pro přihlášení je potřeba použít zvláštní formulář, který je na <http://www.ktf.cuni.cz/KTF-269.html>,

případně vám ho může zprostředkovat P. Korda. Uzávěrka přihlášek je 30. 9.

Dotazy na e-mailu u3v@ktf.cuni.cz, nebo na tel. 220 181 402.

(jš)

DALŠÍ OZVĚNY DNŮ VÍRY

PODĚKOVÁNÍ Z ARCIBISKUPSTVÍ

Z Arcibiskupství pražského k nám doputoval dopis, ze kterého citujeme:

„Vážený otče, vážení farníci, chci Vám ještě jednou poděkovat za zapojení Vaší farnosti do misijního týdne Dny víry. Podle veškerých reflexí se tato misie jako celek velice podařila. Jistě všichni víme, že skutečný dopad může posoudit pouze Hospodin. Každá farnost, respektive společenství, přispělo trochu jiným typem programu. Někde se ukázalo, že to bylo velmi trefné, jinde jsme objevili, že ne všechno je pro takový druh misie ideální. Obě skutečnosti však mají svoji velkou cenu!

Po dohodě s panem kardinálem jsme s otcem generálním vikářem vybrali nejaktivnější farnosti, které se misie zúčastnily, na základě čehož vám poskytujeme příspěvek 12 000 Kč na činnost v souvislosti s organizací Dnů víry. Přiznáváme, že nejde ani úplně spravedlivě všem přesně přispět. Proto přijměte tento příspěvek jako symbol a zároveň jako povzbuzení k další farní misii.

Za Arcibiskupství pražské s velkým díkem“

P. Mgr. Ing. Michal Němeček
biskupský vikář pro pastorační

BALÓNKY

Během dnů víry děti opět pouštěly balónky. Balónek, který poslala Tereška Holková, doletěl až do Polska, odkud přišel milý dopis:

Dobrý den,
našli jsme váš balónek 4. 6. 2015 na procházce v lese v oblasti Pogorzycy, okres Chrzanów (35 km od Krakova v Polsku.)

Velmi se nám líbí váš nápad a těšíme se, že uděláme radost vašim dětem, které balónek odeslaly.

Byli jsme v Praze dvakrát a zachutnaly nám knedlíky a pívko. ☺

Jestli je to možné, prosíme o posláním dvou českých piv – také budeme potěšeni.

Basia a Tomek
Pogorzycy – Źrebce
Polsko

VARHANÍK MUSÍ ZA VARHANAMI CESTOVAT

Pravděpodobně jste zaznamenali, že od Vánoc loňského roku náš zpěv při mši svaté doprovází hrou na varhany slečna Veronika Zemanová. V květnu nás pozvala na svůj absolventský varhanní koncert. O prázdninách jsme se sešly na kůru a ona ochotně odpovídala na všechny moje všetečné otázky.

Jak jste se dostala k hudbě?

To je zajímavé, protože jako malá jsem jen dva roky hrála na zobcovou flétnu a chodila zpívat do sboru. Ke klavíru a k varhanám jsem se dostala až ve třinácti letech, když jsem si u dědečka hrávala na harmonium. Začalo mě to bavit, tak jsem se v patnácti letech přihlásila do základní umělecké školy a pak jsem šla za dva roky na konzervatoř.

To měl dědeček radost, že jste se vydala v jeho stopách?

Určitě, teď už nežije, ale doufám, že má radost. On byl takový můj první vzor. Měl harmonium doma. Naučil se na něj hrát úplně sám a pak působil jako amatérský varhaník v kostele při mších. Jinak v rodině nemáme žádného hudebníka. Maminka se učila na klavír, ale teď už vůbec nehraje. Hudební sluch mají všichni, zpívají, ale nijak intenzivně se hudbě nevěnují. Mám staršího bratra, který bude v září vysvěcený na jáhna. Takže budeme mít v rodině zajímavou kombinaci – varhanice a kněz.

Dovedu si představit, že jste si za tím musela jít hodně vytrvale.

Docela jo, ani jsem neměla moc času na přípravu na zkoušky, ale podařilo se to. Chodila jsem na Arcibiskupské gymnázium a z kvinty jsem přešla do prvního ročníku na konzervatoř, kde jsem studovala šest let přímo obor var-

hany. Klavír jsme měli jako povinný předmět. Od září ještě budu pokračovat ve hře na cembalo a také studuji hudební vědu na Filosofické fakultě.

Jak jste přišla na cembalo?

To abych si ještě trochu rozšířila obzory. Je to historický nástroj, který se používá hodně v barokní muzice, takový nástroj pro princezny. Jdu rovnou do druhého ročníku a asi tam až do šestého ročníku nezůstanu. Absolutorium už jedno mám, takže nejspíš vytrvám do maturity a pak se uvidí.

Veronika v Orleán ve Francii

Veroniko, odkud pocházíte?

Narodila jsem se v Praze a bydlím na Barrandově. Do farnosti chodím na Smíchov ke sv. Václavovi. Dřív jsem tam hodně hrála na varhany, teď jsem ale víc tady.

Od kolika let jste tam hrála?

Asi od patnácti let, chodila jsem tam i cvičit. Ve škole jsme měli také možnost cvičit na varhany a pak ještě třeba v dalších kostelech po Praze.

Můžete jmenovat nějaký kostel, kde jste ráda hrála, nebo kde mají zajímavé varhany?

Tady v Praze máme spoustu zajímavých varhan, v menších městech není tolik možností a v kostele třeba ani nejsou varhany v dobrém stavu. Určitě stojí za slyšení varhany u svatého Jakuba ve Štupartské ulici, tam jsou vlastně největší varhany v Praze. Po-

Veronika Zemanová (*1991)

Od roku 2007 navštěvovala ZUŠ Šimáčkova v Praze, obor hra na klavír a na varhany. Na Pražskou konzervatoř nastoupila v roce 2009, kde letos absolvovala studium varhanní hry u Josefa Popelky. Jako druhý hlavní obor studuje hru na cembalo u Ivany Bažantové. Současně je studentkou druhého ročníku Filosofické fakulty UK v Praze, obor Hudební věda. Spolupracuje s pěveckým sborem Bach-Collegium Praha, působí jako chrámová varhanice v kostele Panny Marie Královny míru na Lhotce a v kostele sv. Václava na Smíchově a jako pedagog na ZUŠ Sedlčany. Svě vzdělání si doplňuje účastí na varhanních kurzech v Čechách i v zahraničí (Francie, Španělsko).

tom u Týna na Staroměstském náměstí a taky na Břevnově...

A to jste si je všechny vyzkoušela?

Ano... Ještě u evangelického Salvátora u Pařížské ulice jsou nově postavené varhany a spousta dalších nástrojů.

Já pocházím z Mělníka, kde jsou teď nádherně rekonstruované varhany...

Právě v květnu jsme tam měli se spolužákem koncert, takže jsem si je už taky vyzkoušela.

Vidím, že máte o varhanách velký přehled...

Varhan je hodně a všechny jsem je ještě zdaleka nevyzkoušela, ale doufám, že čím budu starší, tím budu mít přehled větší.

Četla jsem, že ve Smečně jsou nejstarší varhany u nás, je to pravda?

Ano, je. Tam jsem se taky byla podívat. Varhaník musí za varhanami cestovat, to jinak nejde.

Do zahraničí jste za varhanami taky cestovala?

Ano, za historickými nástroji jsem také cestovala do zahraničí, např. po Polsku, Německu, Francii či Španělsku. Byla to pro mě velice dobrá zkušenost, protože většina evropských zemí má své tradiční varhanářství. Např. zajímavé jsou španělské horizontální trumpety...

Teď pravidelně cestujete z Barrandova na Lhotku. Vlastně ani nevím, jak kvalitní tu máme nástroj?

Cestuji sem už od Vánoc. Nejdřív to byla taková přechodná výpomoc a už jsem tu zůstala. Na poměry v Čechách jsou lhotecké varhany v solidním stavu.

Myslím, že pro liturgické účely stačí bohatě.

Jaké to je sedět na Lhotce za varhanami?

Mně se na Lhotce hraje moc dobře. Jednak tu mám dobrý kontakt s knězem a lidmi. Někde se musí varhaník všelijak naklánět, aby vůbec viděl. A pak je to opravdu živá farnost. Z Prahy jsme dost rozmazlení, když pak přijedeme někam na venkov, kde je pár babiček, je to úplně jiné... Je příjemné, když má varhaník odezvu, když slyší, že se mu zpěv zespoda vrací. Někdy, když jsem sama na mši dole mezi lidmi, tak si říkám, jak se asi má varhaník nahoře?

Máte nějaké zvlášť oblíbené písně?

Mám jich ráda spoustu... Hodně ráda mám staročeské roráty a potom Klaním se ti vroucně, to je písnička s krásným textem.

Dočetla jsem se, že máte přezdívku Veverka, je to tak?

Ano, je to moje přezdívka. Ani nevím, jak vznikla, asi jako Veronika – Veverka. Říkal mi tak kamarád varhaník a nějak se to vžilo, takže mám doma i několik veverek.

Ještě mě napadlo, jestli máte nějaké společenství varhaníků?

V současnosti není varhaníků zas tak málo. Když náš pan profesor vzpomínal na svá studia, vyprávěl nám, že nebylo tak těžké sehnat uplatnění, protože varhaníků bylo opravdu málo. V dnešní době varhaníci dorůstají a příležitostí je stále stejně a spíš jen ve větších městech. Na konzervatoři jsme byli v ročníku dva a na varhanním oddělení celkem asi jedenáct. Měla jsem

štěstí na spolužáky, takže jsme se scházeli i mimo školu. Varhaníci jsou vůči sobě obecně víc vstřícní, narozdíl třeba od jiných instrumentalistů, kteří jdou za svým cílem i docela nemilosrdně.

U varhan v Hejnicí

Váš pan profesor byl Josef Popelka?

Ano, ráda na něj vzpomínám. Nebyl to jen kvalitní varhaník, ale i kvalitní člověk. To je u pedagoga hodně důležité, aby se tyto vlastnosti potkaly.

Máte nějakou touhu, co byste v budoucnu ještě chtěla dělat?

Od září začnu učit v základní umělecké škole děti na klavír, to bude další životní etapa. Chtěla bych se věnovat dětem, ale ráda bych si i sama zahrála, když bude příležitost. Ještě to nechávám otevřené.

(jš)

Foto archiv Veroniky Zemanové

FARNÍ PŘÍRUČNÍK – ZÁŘÍ 2015

ÚTERÝ 1.9.	
8.30	Mše svatá pro CMŠ Studánka
18.30	Mše svatá

STŘEDA 2.9.	
8.00	Mše svatá
8.30–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10	Modlitby maminek z CMŠ Studánka
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici

ČTVRTEK 3.9. Sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve	
8.00	Mše svatá
9.30	Mše svatá v domově seniorů v Zárubově ul.
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
17.00 předběžně	Příprava dospělých na křest

PÁTEK 4.9. První pátek v měsíci	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 5.9. První sobota v měsíci	
16.15	Mariánské večeřadlo
17.00	Mše svatá
17.40	Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsvětější svátosti

NEDĚLE 6.9. 23. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá upravená pro děti
18.30	Mše svatá
19.30 kaple	Koncert Duo UF, UF (O. Šárek, B. Vysloužilová)

PONDĚLÍ 7.9.	
8.00	Mše svatá

ÚTERÝ 8.9. Svátek Narození Panny Marie	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
9.15	Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru, požehnání do nové sezóny

STŘEDA 9.9.	
8.00	Mše svatá
8.30–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.45–20.00	„Nejhustší lhotecký mládežnický spolčo“ (Prokop)
20.00	Zasedání PRF

ČTVRTEK 10.9.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
17.00 předběžně	Příprava dospělých na křest

PÁTEK 11.9.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 12.9. Jména Panny Marie	
17.00	Mše svatá
18.00	Pozvání (nejen) dříve narozených na čaj

NEDĚLE 13.9. 24. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 14.9. Svátek Povýšení svatého Kříže	
8.00	Mše svatá
19.00	Biblické setkání

ÚTERÝ 15.9. Panny Marie Bolestné	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
18.30	Mše svatá
19.15	Příprava na biřmování – mládež
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 16.9. Sv. Ludmily, mučednice	
8.00	Mše svatá
8.30–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10	Modlitby maminek z CMŠ Studánka
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.45–20.15	Setkání mladších náctiletých (Terka)

ČTVRTEK 17.9.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
17.00 předběžně	Příprava dospělých na křest

PÁTEK 18.9.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 19.9.	
17.00	Mše svatá

NEDĚLE 20.9.	25. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 21.9. Svátek Sv. Matouše, apoštola a evangelisty	
8.00	Mše svatá
20.00	Setkání mužů a otců

ÚTERÝ 22.9.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
18.30	Mše svatá
19.15 předběžně	Příprava na biřmování – mládež
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 23.9. Sv. Pia z Pietrelciny, kněze	
8.00	Mše svatá
8.30–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství a příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.15	„Nejhustší lhotecký mládežnický spolčo“ (Prokop)

ČTVRTEK 24.9.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
17.00 předběžně	Příprava dospělých na křest
20.00	Modlitby Taizé

PÁTEK 25.9.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
17.00–18.00	Modlitební Triduum matek
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 26.9. Sv. Kosmy a Damiána, mučedníků	
15.30–16.30	Modlitební Triduum matek
17.00	Mše svatá

NEDELE 27.9. 26. NEDELE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
17.00–18.00	Modlitební Triduum matek
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 28.9. SLAVNOST SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa	
8.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá
19.15	Biblické setkání

ÚTERÝ 29.9. Sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
18.30	Mše svatá
19.15 předběžně	Příprava na biřmování – mládež
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 30.9. Sv. Jeronýma, kněze a učitele církve	
8.00	Mše svatá
8.30 – 9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství a příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.15	„Nejhustší lhotecký mládežnický spolčo“ (Terka)

Všechny aktivity a společenství jsou otevřené. Změna programu vyhrazena. V našem kostele jsou trvale k dispozici bezlepkové hostie. Stačí o ně požádat.

POBALTSKÉ OZVĚNY TAIZÉ

Stručně vzato, o naší letošní poznávací dovolené se rozhodlo v kostele. ☺

A to ještě dost nečekaně: když jsme v zimě hostili účastníky pražského setkání Taizé. Mezi „našich“ osm účastníků patřily také tři Litevky, z nichž zvláště jedna dívka byla mimořádně sdílná.

deme poznávat Pobaltí hned (naší rodnou hantýrkou „dřív než tam přijde Putin“).

A tak jsme v červnu podnikli překrásnou pouť autem přes Polsko po všech třech pobaltských zemích. Viděli jsme divokou severní krajinu, prošli tradiční vesničky, moderní velkoměsta i jejich historická centra a všem, kdo rádi poznávají nové kraje, můžeme Pobaltí vřele doporučit.

V Kaunasu jsme se navíc sešli s naší „zimní“ známou, studentkou Justýnou, obdrželi zasvěcený výklad o historii i současnosti Litvy i Kaunasu, ochutnali skvělé litevské speciality a vůbec prožili srdečné a přátelské odpoledne.

Radost nám hatily jen spousty pomníčků všeho druhu, které na každém kroku připomínají tragické časy nacistické a stalinské okupace všech tří zemí. Vyvažoval to však náš postřeh, že Pobaltě velmi dobře vědí, že a proč chtějí být pohromadě s Evropou a s malichernými výtkami západním směrem jsme se tam, na rozdíl od naší české každodennosti, vůbec nesetkali.

Blanka Strouhalová

S Justýnou před kaunaskou radnicí

Člověk, trochu už uvyklý stálému českému brblání na kdeco, úplně pookřál, když viděl to vlastenecké nadšení a hrdost, s nimiž nám představovaly svou zemi a vážily si nynější svobody. Krátce na to přitvrdily boje na východě Ukrajiny, proto jsme se rozhodli: poje-

MODLITBY TAIZÉ V NAŠÍ FARNOSTI POKRAČUJÍ

Připomínáme, že čtvrtý čtvrtek v měsíci, v září to bude **24. 9.**, vás zveme **od 20.00** na modlitby v duchu Taizé. Připojujeme se k výzvě bratra Aloise a prosíme za mír v našich srdcích i mezi národy.

SCHÖNSTATTSKÝ KURZ PRO RODINY

Jako každoročně proběhl i letos ve dvou červencových termínech ve Sněžném, nedaleko poutního místa Rokole v Orlických horách, tradiční „vzdělávací kurz pro harmonizaci manželství“. Po loňské premiéře jsme s manželkou již věděli, do čeho jdeme a těšili se na úžasné přednášející manžele Múčkovy, na známé i nové rodiny, na krásnou přírodu Orlických hor, pří-

Manželé Múčkovi a P. Slouk při přednášce

jemné ubytování a hlavně na čas, který budeme mít jeden na druhého, aniž bychom museli řešit péči o dítě, přebalování a vaření, neboť zde je o vše výtečně postaráno. Denní program se odvíjel jako vždy v následujícím pořadí: ranní mše – snídaně – odevzdání dětí „tetám hlídačkám“ – přednáška – čas na manželský rozhovor v soukromí – převzetí dětí – oběd – volný program

(výlet / sport / bazén / relax...) – večere – večerní modlitba nejen pro děti – odevzdání dětí „tetám“, které i uspávají – večerní společná diskuse v hloučcích na denní téma.

O děti bylo jako vždy velice dobře postaráno, slečny zajišťující hlídání měly připravený nápaditý program, všem za to patří náš veliký dík!

Bohužel není možné na pár řádcích předat tu spoustu podnětů, myšlenek a praktických rad, které jsme si z kurzu odvezli. Základem dobrého manželství je vzájemný respekt a hlavně komunikace. My, jakožto mladý pár, se manželské komunikaci teprve učíme, jiní na ni možná zapomínají. Múčkovi nám všem ale opět pomohli udělat další krůček vpřed a další krůček k vpuštění Boha do našich vztahů a rodin. Moc hezké je, že se kurzu účastní všechny věkové kategorie. Některé páry mají už hromadu vnoučat, jiné, jako třeba my, teprve první děcko v plenkách. Myslím, že konfrontace takto odlišných úhlů pohledu byla velice přínosná pro všechny zúčastněné.

Na místo závěrečného hodnocení popíšu své pocity při cestě domů, myslím, že mluví za vše: Plný klidu a smíření, odpočínutý, nabitý, s krásně bolavými údy od fotbalu či volejbalu, s pocitem, že to bylo nehorázně krátké!

Míla Jerie

VÝZVA FARNÍKŮM Děkujeme všem přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Podělte se se svými zážitky, radostmi a zkušenostmi. Příspěvky posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. (**red.**)

NETRADIČNÍ DOVOLENÁ

Milí čtenáři Věstníku, ráda bych se s Vámi podělila o zkušenost z dovolené – duchovní obnovy pro rodiny, kterou jsme strávili s dětmi (3 a 1 rok) na chatě Horalka ve Sněžném v Orlických horách ve dnech 4.–9. 7. Kromě nás tam bylo ještě dalších sedmnáct rodin (z toho čtyři ze Lhotky). Duchovně nás doprovázel P. Václav Slouk od sv. Jakuba rovněž z Brna.

O této možnosti jsme se dozvěděli od manželů Jeriových z farnosti. Myšlenka se nám zalíbila hned z několika důvodů, vyjedeme z Prahy někam do přírody, budou tam rodiny s dětmi, takže si děti vzájemně vyhrají, dozvíme se nové informace, najdeme si čas na Boha, ale i sami na sebe. O děti bude postaráno, takže budeme mít s manželem několik hodin sami pro sebe, což v běžném chodu domácnosti nejde. Protože když se naskytne volná chvíle, řeší se spíš věci provozní a nebo naopak, se jde za kulturou. Sečteno potřeno, nabídku jsem vzala jako výzvu, zkusit na sobě i na manželství zapracovat, i když se nám zdá, že dosud vše funguje dobře. Po sedmi letech manželství a třech letech práce kolem

dětí jsme usoudili, že by bylo vhodné, něco takového podstoupit.

Skutečně, efekt se dostavil. Z dovolené jsme přijeli posílněni, odpočatí, nasycení pokrmem duchovním i fyzickým. Nalezli jsme odpovědi na otázky vztahů, kde jsme si nebyli jistí, jak postupovat. A ještě mnoho dalšího. Díky tomu, že jsme byli generačně různorodá skupina, bylo vše zajímavější a mohli jsme se díky konfrontaci vzájemně obohatit.

Aniž bych čekala, že se mi splní dovolená snů, stalo se tak. Odjížděli jsme domů nadmíru spokojeni a doufáme, že se budeme moci zúčastnit za rok znovu. Pán Bůh zaplať za dary, kterých se nám dostává a my je můžeme užít.

P. S. Ještě bych chtěla maminkám dodat odvalu. Naše děti hlídání nerodinnými příslušníky zvládly. I když jsou kluci na nás hodně zvyklí, když viděli, že jsou všechny děti bez rodičů, tak se s tím smířili. Předávání dětí na hlídání bylo těžké i pro maminky, které to nakonec zvládly stejně dobře jako děti.

Jana a Ondřej Šárkovi

*Obnova manželských slibů v Rokoli
Foto Jaroslava Danielová a Míla Jerie*

RODINA SPOLU A MANŽELÉ CHVÍLI O SAMOTĚ

Možná už jste slyšeli o pozoruhodném fenoménu, tzv. manželském rozhovoru – kdy si manžel a manželka mají pravidelně najít aspoň jednu hodinu na popovídání o hlubších tématech typu: Jaké máme sny? Kam směřujeme? Jsme spokojeni? Pokud ne, co potřebujeme změnit? ...

Zkušenosti ukazují, že manželé spolu sice mluví, ale většinou se to týká spíš provozních záležitostí (co nám chybí v lednici, rozbil se mi počítač, Pepík potřebuje větší boty, kdo vyzvedne zítra Lízinku ze školky apod.) Často vstávají a usínají spolu s dětmi a je náročné najít si chvíli klidu jen mezi čtyřma očima...

Tento manželský rozhovor nám byl každý den umožněn na šestidenní akci pro rodiny s dětmi – na exerciciích Schönstattského hnutí. Akce je otevřená všem, a tak se mohli zúčastnit i ti, kdo o této spiritualitě mají jen velmi mlhavé povědomí. Schönstatt je poutní místo a je sídlem mariánského apoštolského hnutí, které usiluje o náboženskou a mravní obnovu světa.

Na „exkách“ měli pro děti vymyšlený program tzv. hlídači (mladé slečny a pánové ve věku 16 až 24 let). Hlídnání probíhalo čtyři hodiny dopoledne, odpoledne byla rodina spolu a koupala se v bazénu (nebo seděla u piva), a pokud dítě bylo „noční sova“, tak se mu hlídači věnovali i během večera a posléze jej uložili ke spánku.

Ráno po odevzdání dětí proběhla přednáška Heleny a Josefa Múčkových z Brna. Témata se každý rok mění. Tentokrát jsme probírali vztah manželů, věnovali jsme se komunikaci s dětmi, dál jsme se zamýšleli nad manipulací a nakonec jsme si posvětili na náš duchovní život. Po přednášce každý pár obdržel lísteček s vytištěnými otázkami,

kterými se mohl (ale nemusel) zabývat v následující hodině mezi čtyřma očima. Nejdřív mi přišlo zvláštní, že máme předepsáno, o čem se bavit, posléze jsem to ale uvítala. Ze zpětné vazby vyplynulo, že předtištěné otázky často zacílily právě tam, kam bylo třeba, kde leželo něco, o čem si ten či onen chtěl již delší dobu popovídat, ale v běhu běžných dní se k tomu nedostal. Večer probíhala reflexe ve skupinách manželských párů. Skupiny byly šikovně namíchané tak, abychom se každý večer potkali a sdíleli s jinými manželi, a tak jsme se v omezeném čase mohli všichni spolu aspoň trochu seznámit. Vše bylo dobrovolné, kdo chtěl, mohl v diskuzi přidat k dobru vlastní zkušenosti nebo mohl mlčet a jen pozorovat.

Akce měla též duchovní rámec, každý den se slavila mše svatá, kterou vedl pater Václav Slouk. Trávil s námi celý pobyt a občas na výzvu doplnil proběhlou přednášku trefnou poznámkou. Poslední den byla příležitost obnovit na poutním místě Rokoli svatební slib. Mělo to charakter romantického složení slibu vždy po dvojicích. Bylo parádní být svědkem toho, jak se děti pletou pod nohama svých rodičů a pečlivě sledují, co si to maminka s tátníkem říkají.

Pokud vás moje líčení zaujalo a rádi byste se zúčastnili příští rok, můžete se obrátit na Jaroslavu a Josefa Danielovy, email: emote@seznam.cz.

Lenka Procházková

JE DŮLEŽITÉ VĚDĚT, KAM PATŘÍM

Nejen děti, ale i dospělí potřebují vědět, kde je „jejich“ místo, kde se mohou cítit „jako doma“. Prožívat pocit bezpečí, klidu, pohody, lásky a radosti.

Léto je v plném proudu, sluníčko nám přeje. Z parku je slyšet, jak si děti vesele hrají. Krásný den jim rozzářil tvářičky. A po chvílce pokukování si už povídají: „Jak se jmenuješ?“ ... za pár minut pokračují, „A kde bydlíš?“

Děti jsou bezprostřední, vůbec jim nevadí, že se vidí poprvé tady, na dětském hřišti. Jejich rozhovor je krátký. Rychlé otázky se střídají zrovna tak rychle, jako děti střídají atrakce na hřišti... prolézačka, skluzavka? A na houpačce rozhovor pokračuje: „Tady, hned vedle u plotu, je školka. Děti tam mají na zahradě postavený bazének a pěkně piští, co! Slyšíš je?“ Holčičky se zastaví a chvílku poslouchají. Ale v tu chvíli nastane velký zlom v jejich klidném rozhovoru a bezstarostném hraní. „Nechtěla bys chodit do té sluníčkové školky? Je to tam pěkné!“ Ale v dětské tvářičce na druhé straně houpačky se najednou objeví velké zamračení a na malé dívence je vidět neklid. Rozhlíží se a hledá útočiště ve svých sourozencích. Ještě za běhu se otočí a zavolá na svojí novou známou: „Ale já už svoji školku mám!“ A s líbezným úsměvem se drží za ruku u své rodiny.

Každý potřebujeme vědět, že to „naše“ místo, kde se scházíme, je naší jistotou. Že jsme zde rádi, v bezpečí, a můžeme se sem vždy vrátit.

Po prázdninovém volnu se mnozí z nás vrátí na „svá“ místa – do domovů, do práce, do škol a školek. Také

v CMŠ Studánka se po prázdninovém volnu začíná chystat velké těšení! Dětská místečka v šatnách, u stolečků, vše jen vyzývá: „Kdo si na mě dneska sedne? Copatá holčička nebo pihovatý kluk?“ Na koberci u okna se jen třesou stavebnice, že se z nich budou opět stavět hrady a opevnění, nebo velké mrakodrapy. „Nikdo s námi neskládá dokonalé vlašťovky z papíru“, pokřikují barevné papíry v poličce. „A co my, barvičky a štětce?“ Zato knížky v knihovničce, to už nevydržely a popadaly hrůzou, že si je nikdo neprohlíží! Velká lupá na poličce už opravdu dlouho, předlouho prozkoumává malý nalezený kamínek. Ještě, že naše zvířátka dostávala pravidelně přísun stravy. A záhonky vláhu. Ale pískové hračky zůstávají na poličce v zahradním domečku, nevyužité a zamčené. A naše prolézačky, skluzavky? Žádná tlačení? Žádný úprk: „kdo bude první?“

Paní učitelky prohlížejí třídy, chystají a plánují a hlavně se už všechny moc těší! V jejich hlase je slyšet jistota, ale i napětí. „Už se těším, až zase uslyším ty „svoje“ dětičky!“ „Pamatuješ? Tady sedával rád Matýsek, Anička zase tamhle... počkej!“ Vidím je jak dnes, jak si povídají, slyším je. Hlavně v šatně je to bez dětí smutné a zvláštní. A ve třídě, když nejsou na poličkách stavby a výrobky. Sednu si a vzpomínám, jak si posouvají lehátka k sobě, aby si mohly povídat. V pokojíčku nikdo nepřevléká panenky a v koutku s hudbou je hrobové ticho. Kde je naše „kapela“? Tu měly všechny děti rády... už se na

Vás všechny moc a moc těšíme! Na naše staré i nové dětské kamarády. Na Vás rodiče a všechny z rodiny. Nejen první den školního roku, ale po celý rok budeme rádi, když se za námi přijdete podívat do školky, jak se nám tady vede. Co všechno společně zažíváme a třeba společně strávíme celý den při

nějaké aktivitě. Všem vám předem moc děkujeme za vaši důvěru a váš čas. A prosíme o modlitbu.

Nový školní rok společně zahájíme slavnostní mší svatou 1. 9. v 8.30 h. ve lhoteckém kostele

Veronika Koběřská, učitelka

CHRÁMOVÝ SBOR POKRAČUJE... ...A HLEDÁ POSILY

Před rokem se vedení našeho chrámového sboru ujal nový lhotecký regenschori Josef Štefan. Díky jeho elánu a nasazení se chrámovému sboru podařilo úspěšně zvládnout celé období od září do června a svými vystoupeními podpořit liturgii v našem kostele při tradičních slavnostech. Takže by to mohlo působit dojmem, že se vlastně nic nezměnilo...

Nicméně leccos se změnilo. Výrazně se změnilo složení chrámového sboru – řada dlouholetých zpěvaček a zpěváků svou činnost v chrámovém sboru ukončila a nové zpěvačky postupně přišly. S novými zpěváky už to co do počtu tak „záračné“ nebylo..., takže počet členů sboru oproti minulosti značně klesl, v mužských hlasech – zejména v basu – až na hranici „provozuschopnosti“.

Postupně se také začala měnit orientace chrámového sboru na díla bez doprovodu orchestru, více ve prospěch samostatných duchovních skladeb místo celých tzv. figurálních mší. Jednak to lépe odpovídá současným možnostem či schopnostem chrámového sboru daným jeho velikostí i zkušeností, jednak – a to hlavně – to lépe odpovídá

aktuálním požadavkům na podporu liturgie. To ale neznamená, že by se vůbec neprováděly kompletní mše jako např. Mozartova Korunovačnická nebo Rybovo Vánoční oratorium „Hej Mistře!“.

Ačkoli se zpěváci se svým novým sbormistrem maximálně snažili, jistě nemohli působit tak, jako v době největší síly sboru. Ale to přece ani nikdo neočekával, ani nepožadoval. Důležité je, že se chrámovému sboru podařilo udržet kontinuitu své činnosti ku prospěchu farnosti. Chrámový sbor tu totiž není sám pro sebe, ale jako jedno ze společenství farnosti pro farnost jako celek, a snaží se být funkčním společenstvím a při vhodných příležitostech pomoci lépe Boha chválit a oslavovat.

Zkoušky chrámového sboru jsou vždy v úterý večer od 20 h., první po prázdninách bude 8. 9. Začátek nové „sborové sezóny“ je vhodnou příležitostí pro ty, kteří by o službu v chrámovém sboru měli zájem. Uvítáme posily do všech hlasových skupin, ale zejména páni, ať již basisté nebo tenoristé, nám citelně chybí. Pánové a dámy, přestaňte se ostýchat a pojdte s námi zpívat.

Jakub a Sylva Hradcoví

UKULELE A FLÉTNA JE „UF UF“

V loňském Věstníku č. 4 jsme přinesli rozhovor s naším farníkem a známým českým ukulelistou Ondřejem Šárkem. Kdo by měl zájem poslechnout si originální skladby od samého autora, bude mít jedinečnou příležitost v neděli 6. září po večerní mši sv. V našem kostele proběhne koncert Duo UF UF – Ondřej Šárek – ukulele, Blanka Vysloužilová – flétna. Více na http://ukulelefestival.cz/cz_duo-uf-uf,160.html

KRÁLOVNO MÍRU NA UKULELE

Ondřej Šárek pro ukulele upravuje nejrůznější skladby, i církevní, třeba gregoriánský chorál. Mezi jeho počiny patří i úprava naší lhotecké hymny. V úpravě pro ukulele si ji můžete poslechnout na stránkách

<https://youtu.be/fn4RJmNM5bg>.

(jš)

Autorský hudební večer

Duo UF UF

Ondřej Šárek ukulele **Blanka Vysloužilová** zobcové flétny, gemshorny

Kostel Panny Marie Královny míru

6. 9. 2015
19:30 hod.

Ve Lhotce 330/36
Praha 4 – Lhotka

PODZIMNÍ VÝLET PRO RODINY

Milí farníci, srdečně vás zveme na společnou oslavu svátku sv. Františka **v neděli 4. října**. Tentokrát si uděláme výlet do Toulcova dvora v Praze Hostivaři. V prostředí Toulcova dvora uvidíme spoustu zvířátek a projdeme si naučnou stezku, která nás provede loukami, mokřady nebo sadem.

Během výletu bude příležitost i k rozhovoru s P. Jiřím Kordou. Výlet **zahájíme mší svatou v místním kostele Stětí sv. Jana Křtitele v 11 hodin.**

Podrobnosti u Martina Koníčka na tel. 603 404 546 nebo na farních webových stránkách.

Martin Koníček

ROK MILOSRDENSTVÍ

Logo, které vidíte po levé straně, nás bude celým tímto rokem provázet. Motto je převzato z Lk 6,36: „Budte milosrdní jako Otec“ a navrhuje prožívat milosrdenství podle příkladu Otce, jenž vyžaduje, abychom

neposuzovali a neodsuzovali, ale abychom odpouštěli a lásku i odpuštění darovali bezmezně. Logo je dílem otce M. I. Rupnika. Je to obraz, který znázorňuje Kristovu lásku završující tajemství jeho spásonosného vtělení. Představuje Syna Božího, jenž bere na svá ramena zbloudilého člověka. Nemůže

uniknout jeden detail: Dobrý pastýř s maximálním milosrdenstvím na sebe bere lidství a jeho oči se prolínají s očima člověka. Každý člověk tak v Kristu odkrývá své lidství a budoucnost, jež ho očekává. Scéna je situována uvnitř mandle, což je rovněž obraz drahý starověké i středověké ikonografii; připomíná dvě přirozenosti, božskou i lidskou, jež jsou v Kristu zároveň přítomny. Tři soustředné ovály v postupně se rozjasňujících barvách směrem k vnějšku připomínají hnutí, jímž Kristus vyvádí člověka z moci hříchu a smrti. Hloubka barvy s temnějším odstínem zase navozuje tajemnost Otcovy lásky, která odpouští všechno.

(jš)

MODLITBA ZA ODPUŠTĚNÍ

Pane, rád bych teď v síle Tvého svatého Ducha odpustil každému, kdo mě v mém životě zranil.

Prosím Tě, pronikni nyní i do těch oblastí mého nitra, které ještě nejsou naplněny silou Tvého odpuštění.

Zříkám se pokušení ospravedlňovat se a hledat důvody, pro které mi bylo ublíženo.

Zříkám se každé touhy po pomstě a odplatě pro ty, kteří mě zranili.

Ve Tvé síle odpouštím všem, každé jednotlivé zranění, jež mi kdo způsobil.

Chci přijmout všechny své bližní jako bratry a sestry před Tvou tvář i s jejich chybami a slabostmi a odpouštím jim každé slovo i čin, všechno, čím mě kdy zranili nebo mi způsobili jakoukoli bolest.

Pane, prosím o milost odpustit každému, jemuž odpustit mi připadá velmi těžké.

Pane, dej mi sílu, aby moje ochota odpustit stále rostla.

A ještě Tě, Pane, prosím, aby mně odpustili všichni, které jsem svým jednáním zranil a kterým jsem ublížil já.

Amen.

Zaslal Pavel Burian

PŘÍHODA S OBĚDEM A NOVÝ PŘÍSTROJ

Jednou z našich služeb je rozvoz obědů. Obědy dovážíme z restaurace Pražanka na Jižním městě. Řidiči obědy nabírají krátce po deváté hodině a rozvázejí je po domácnostech. Máme klienty, kteří řidiče hladově vyhlíží od časných ranních hodin. Mezi nejhladovější strážníky patří pan Josef, který pravidelně čeká na ulici, v ruce má lžici a jídlo začíná jíst už po cestě do bytu.

Jednoho dne našel náš řidič pana Josefa na chodníku celého nešťastného. Pan Josef viděl do ulice vjíždět autíčko podobné našemu „Prckovi“ (pracovní název auta) a okamžitě se vrhnul ke dveřím. Vyběhl ven, oblečený v nátělníku a trenkách, přes to župan a na nohách trepky. Jak se hnál za potravou, zapomněl si vzít klíče a zabouchl si dveře. Zůstal chudák stát na ulici, neměl v kapse ani telefon. Naštěstí bylo horké léto, a tak postával na ulici, dokud skutečně nedorazil náš Prcek s řidičem Pavlem a potravou na palubě.

Pan Josef vždycky čeká venku, a tak nemáme klíče od domu, ani od bytu. Pan řidič volal do kanceláře, co má dělat. Řekli jsme mu, že má pana Josefa naložit do auta a přivést ho, než seženeme jednoho ze synů. V kanceláři jsme panu Josefovi uvařili čaj, naservírovali oběd, uvařili naši vynikající kávu a kolegyně doběhla k Ječmínkovi pro moučník. Pan Josef se potom spo-

kojeně natáhl na gauč v jedné z kanceláří a dal si šlofíka. Když potom dorazil syn, musel čekat, než se tatínek probudí.

Zdravotní sestry zaznamenaly zvyšující se zájem o odběry krve na Quickův test. Toto vyšetření je možné udělat doma, pokud je k dispozici přístroj pro domácí měření. Rádi bychom přístroj CoaguChek pořídili. Informace o přístroji je možné najít na www.coaguchek.cz

Pořízením přístroje bychom usnadnili život našim klientům i sestrám. Přístroj měří hodnotu z kapilární krve, klient je ušetřen opakovaných odběrů žilní krve. Výsledek je k dispozici okamžitě a sestra ho lékaři sdělí telefonicky. Ten potom může upravit léčbu a zdravotní sestře odpadne cesta do laboratoře.

Přístroj stojí okolo 25 tisíc Kč. Velmi by nám pomohlo, kdyby se našlo několik dárců, kteří by nám pomohli přístroj zakoupit. Pokud byste chtěli přispět na tento konkrétní účel, můžete zasílat své příspěvky na náš účet 7450400257/0100, variabilní symbol: vaše datum narození ve formátu DDMMRRRR, specifický symbol: 1215. Nezapomeňte do zprávy pro příjemce napsat svou adresu, potvrzení o poskytnutí daru vám rádi zašleme.

Přeji všem pokojný začátek školního roku.

Eva Černá

CoaguChek nám usnadní život

PLÁNUJEME

28. 9, 28. 10. 28. 11. 28. 12. – **modlitby za národ** u hrobu sv. Václava v 16.15 h.

4. 10. – **výlet pro rodiny** do Toulcova dvora, zahájení v 11 hodin mší sv. v kostele Stěti sv. Jana Křtitele

4. 10. – **žehnání zvířátek** proběhne ve svátek sv. Františka z Assisi v 15 hodin před kostelem

11.10. – **farní akademie** proběhne v neděli v 16.30 hodin. P. Mgr. Jan Pata: Doba a okolnosti vzniku evangelií.

Nové objevy při zkoumání některých papyrů.

15. 10.–17. 10. Národní eucharistický kongres. Hlavním dnem NEK bude sobota 17. října. V Brně na náměstí Svobody proběhne v 10.30 hodin bohoslužba s následným eucharistickým průvodem a s velmi bohatou nabídkou doprovodných programů v centru Brna. Další informace viz www.nek2015.cz.

22. 10. – **modlitby Taizé** od 20.00

Don Ruotolo Dolindo (1882–1970), který zemřel v pověsti svatosti, sepsal úkon odevzdání se Bohu. Z textu byla později vytvořena nověna jako dialog s Ježíšem.

Boží náruč

– Odevzdat se mi neznamena nejprve se soužit, bouřit se, zoufat si, a pak se teprve obrátit na mě v modlitbě plné neklidu, abych spěchal za vámi.

Odevzdat se mi, znamená klidně zavřít oči své duše, odvrátit myšlenky od trápení a spolehnout se na mě, abych tě já sám přenesl ve své náruči na druhý břeh jako dítě, které spí v matčině náruči.

To, co v tobě působí zmatek a velmi ti škodí, je tvoje zbytečné rozumování a přemýšlení po svém, tvoje nápady a vůle poradit si sám za každou cenu s tím, co tě trápí. Co všechno bych neudělal, když se duše ve svých duchovních i hmotných potřebách obrátí na mě a s plnou důvěrou mi řekne: „Postarej se o to Ty!“

– „Ježíši, zcela se ti odevzdávám, postarej se o všechno!“

Celý text novény viz www.vojtechkodet.cz

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4-Lhotka; **telefon:** 725 797 561
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz

internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá. **Příspěvky** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.

Sazba: Jan Šilhavý. Tisk: Jan Macek, Jablonec N. Nisou www.tiskem.cz.

Číslo vychází 28. 8. 2015.

Uzávěrka příštího čísla je 13. září 2015. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.